

> Mensen dragen nogal wat met zich mee. In deze rubriek leren we stadsgenoten kennen aan (de inhoud van) hun tas.

Nora en Charity hebben als verloskundigen al meer dan duizend kinderen ter wereld gebracht. Ze sjuuwen zich een breuk, maar hebben het mooiste beroep ter wereld. "Alle kinderen zijn speciaal." tekst Suzanne Stam foto's Diana Mosterd

Zonder tas geen bevalling

Naam Nora Bouwens en
Charity Looi (zussen)
Leeftijd 57 en 44 jaar
Wonen in Barendrecht
Locatie interview Verloskundigen
Praktijk Maashaven Oostzijde

Julie zien er bepekt uit!

Nora: "Dat moet ook wel, als verloskundige heb je nou eenmaal veel spullen bij je. Ik doe dit al 35 jaar en heb dan ook flinke spierballen gekregen. Vroeger was het nog zwaarder, toen moest je al het papierwerk van de cliënten meenemen. Nu zit dat allemaal in de iPad, dat is heel handig."

Wat zit er allemaal in je tas?

Nora: "In de kleinere tas zit onder andere een stethoscoop, een echo-apparaat, een bloeddrukmeter en gel en handschoenen om te toucheren. De grote tas hebben we nodig bij de bevalling, daarin zitten onder andere scharen, hechtmateriaal, stokjes om de vliezen te breken, zuurstof, navelklemmen, handschoenen, een schort, spuitjes, diverse medicatie en een babyweegschaal."

Charity: "Mijn tas, die leren dokterstas, is al vijftien jaar oud, hopelijk gaat hij nog vijftien jaar mee!"

Heeft je tas al veel meegemaakt?

Nora: "Mijn tas niet, maar ik wel: ik ben als verloskundige begonnen in Ierland en daarna naar Engeland gegaan. Tijdens de Golfoorlog werkte ik in

Saoedi Arabië en daarna in Zimbabwe. Begin jaren negentig ontmoette ik mijn man en ben ik naar Nederland gekomen, in 1992 is onze dochter geboren. In 1999 is mijn man helaas overleden. In 1995 begon ik hier op Rotterdam Zuid mijn eigen praktijk, in de Millinxbuurt. Toen was dat nog een ontzettend slechte buurt, veel drugsverslaafden en armoede. Het was toen ook keihard werken, ik had nooit vrij."

Hoe heb je dat opgelost?

Charity: "Toen heeft Nora mij gebeld. Ze stond er alleen voor met een klein kind en een drukke praktijk. Ik werkte als verloskundige in een chique Engels ziekenhuis en ben naar Rotterdam gekomen. Ik wist niet wat me overkwam hier! Het was zo anders. Inmiddels is de buurt ontzettend opgeknapt. De drugspannen zijn weg en hebben plaatsgemaakt voor eengezinswoningen. Wij zitten sinds 2007 met de praktijk aan de Maashaven Oostzijde, in een mooi, ruim en veilig nieuwbouwpand."

Zitter er veel verhalen in jullie tas?

Charity: "Je maakt hier van alles mee

inderdaad. Laatst had ik een vrouw uit Afrika die niemand durfde te vertellen dat ze besmet was met het hiv-virus. Als ze haar baby geen borstvoeding zou geven, zou haar moeder er iets van denken. Ze nam mij als eerste in vertrouwen, ik krijg er nu nog kippenvel van, zo bijzonder en aangrijpend vond ik dat."

Nora: "Rotterdam is zo rijk aan culturen, zo rijk aan talent en zo rijk aan eten. Laatst was ik bij een zwangere visagiste. Ze wilde per se eerst mijn wenkbrauwen epilieren, met een touwtje. Een huisbezoek duurt hier altijd langer dan de standaard vijftien minuten. We worden wel altijd standaard mee naar de keuken genomen, eerst eten!"

Wat was de meest bijzondere bevalling?

Nora: "Elke baby is nummer 1! Ze zijn allemaal speciaal. Soms maak je ook verdrietige dingen mee als een moeder een miskraam heeft. Vreselijk, omdat wij bij de mensen thuis komen, raakt je dat enorm. Maar kinderen zijn mijn leven. Omdat we al zo lang hier zitten, zien we veel van 'onze' kinderen

opgroeien en volwassen worden."

Waar wil je je tas nog mee naar toe nemen?

Nora: "Naar mijn geboorteland Zimbabwe. Veel kinderen daar hebben een of beide ouders verloren door aids en er is veel armoede. Mijn droom is om daar ten minste vijf kinderen naar school te laten gaan. Ik ben bezig een huis in Harare te laten bouwen waar mensen uit Nederland op vakantie kunnen. In ruil daarvoor brengen ze de kinderen vaardigheden bij. Bijvoorbeeld een timmerman die hen leert bouwen of cameravrouw die hen leert filmen. Tom is de naam van mijn vader en mijn moeder heette Stine, dus het project heb ik Tomstine genoemd. Hopelijk komt mijn droom snel uit!"